

La bandera de la República oneja al Govern Civil de Terol

Repúbliques i monarquies

«Us heu fixat en el paper preponderant que té la monarquia en els avanços internacionals del feixisme? A Itàlia, a Iugoslàvia, al Japó, a Romania i a Egipte, els monarques són els directores o els còmplices dels cops contra les institucions democràtiques. Els recents canvis de Govern a Bucarest i al Caire són la continuació d'una sèrie de fets semblants.

Es veritat que també hi ha, d'una banda, monarquies que segueixen respectant el règim constitucional, i, d'altra banda, Repúbliques que evolucionen cap al feixisme. Aquelles monarquies, però, són les que estan sadollades d'esperit republicà, i aquestes Repúbliques no són altra cosa sinó règims personalistes i per tant monàrquics en el fons.

Podem dir que en el món d'avui hi ha monarquies que són Repúbliques coronades i Repúbliques que són monarquies sense corona.

Les veritables Repúbliques, però, són aquelles on la sobirania popular és tan efectiva i solida, que no admet ni l'ombra de les figures reials decoratives. Les veritables Repúbliques no admeten ni homes que es dignin reinar sense fer-ne, ni homes que en facin sense dir-s'ho.

A Itàlia el feixisme va assaltar el poder per la poruga complicitat del monarca. A Alemanya, el nazisme va arribar al mateix resultat a despit de la República. Però mentre que a Itàlia l'assalt va ésser fàcil i ràpid gràcies a l'actitud del rei Víctor Manuel, a Alemanya va ésser difícil i llarg per la resistència de les institucions republicanes. Si al capdamunt del Reich hi hagués hagut el

Kaiser, o un altre monarca, el feixisme s'hi hauria instal·lat molts anys abans, amb Hitler o amb un altre home.

No veiem, aquests darrers anys, les dificultats amb que topen les oligarquies feixitzants de les Repúbliques báltiques, per exemple, per a transformar el règim d'aquells països en un sentit antidemocràtic? Els reis complaents no haurien resolt tot en poques hores, amb un simple canvi de Govern. En molts casos, els reis no es limiten a obrir les portes al feixisme que truca, ans bé ells mateixos, del palau estant, installen el nou sistema — que no és nou, sinó vell de molts segles — i se'n reserven la direcció.

«Voleu res més significatiu que l'aversió demostrada pels feixistes de Polònia, d'Austria i d'altres llocs a mantenir el nom oficial de República? Aquest nom els desdobra, i l'han esborrat. No ha pogut salvar-lo ni el seu prestigi clàssic, ni el seu ampli sentit etimològic de «cosa pública». Ells volen que el governament dels Estats sigui considerat, no com a cosa pública, sinó com a cosa privada d'un home, d'una casta, d'una oligarquia o d'un partit.

Tot el feixisme al món i a l'essència de la República ha de fer que nosaltres, homes de llibertat, estimem i honorem cada dia més aquesta essència humana i aquest nom gloriós, els quals s'avenen amb tots els milloraments socials i amb tots els progressos morals dels nostres dies i dels dies que han de venir.

A. ROVIRA I VIRGILI

Parla l'almirall Suetsugu ministre japonès de l'interior

«La finalitat del Japó és desfer l'hegemonia de la raça blanca»

Tòquio, 3. — La revista política «Kaiso» publica un interviu amb el ministre de l'interior, almirall Suetsugu, de particular interès a causa que en ell s'expressa sense reserves el punt de vista japonès sobre l'Extrem Orient. Es considera actualment Suetsugu com la personalitat dominant en el Govern. Sobre la qüestió de saber si els elements radicals de l'exercit reclamen l'ocupació completa de la Xina del Nord, l'almirall contesta: «A la Xina del Nord és necessari un Govern de caràcter particular. No trigarem a proposar aquest tipus de Govern d'un tipus diferent al del Manxukuo. Tindrà en compte els costums xinesos i assegurarà la felicitat del poble. Serà, naturalment, anticomunista. Un règim semblant serà aplicat un dia a la Xina del Nord. Els

raïons grogues ha de desaparèixer. Naturalment, la realització ràpida d'aquesta al·liberació provocarà una conflagració general, però ho diem clarament: Si guinau guineu les precaucions que prenguem el resultat és el mateix: una conflagració general. Així ho vol el destí. Allò essencial és realitzar la nostra missió sense aturar-nos en consideracions secundàries».

Interrogat sobre l'ajuda anglesa i soviètica a Xina i sobre l'interès que el Japó té en això, el ministre de l'interior declara: «Per a trencar la resistència xinesa és absolutament necessari obtenir l'ajuda anglesa, potser adreçada al preu d'una guerra. La necessitat impesa els mitjans. Per què Anglaterra no vol comprendre la voluntat del seu aliat a Xina, a jutjar que la perjudica?» No

També han ocupat les nostres forces l'església de Santa Clara

A l'exterior, hem guanyat terreny en el sector de la Muela de Terol i s'ha rebut- jat fàcilment, davant Concud, un atac enemic realitzat amb carros d'assalt

Comunicat de diumenge, del Ministeri de Defensa Nacional:

EXERCIT DE TERRA.
LLEVANT. Durant tot el dia d'avui s'ha lluitat gairebé sense treva al front exterior de Terol, i els resultats han estat francament favorables per a les nostres armes.

Al flanc dret foren rebutjats dos atacs enemics que partien de Concud. En el primer, lluitat el matí, la nostra artilleria jugà un paper importantíssim, i aprofitant els seus focs, la infanteria adversària, la qual hagué de retrocedir desordenadament, sofí moltes baixes. El segon atac ocorregut en envespir, el rebutjà molt enèrgicament la nostra infanteria. Aquesta deixà apropar la contrària fins a tenir-la per complet sota els seus focs i, aleshores, la va contenir, rebutjant després totes les seves temptatives insistents d'avançar.

Per la banda de Cerro Gordo la nostra artilleria va batre amb extraordinària eficàcia una columna enemiga que maladava per apropiarse a les posicions que l'adversari ocupa en aquest sector, sense dubte amb el propòsit de reforçar les tropes assetjades allà per a retomar els atacs que tenen llur base a les posicions esmentades.

Al flanc esquerre l'activitat es concentrà dins del sector de la cota 1.076, on es va lluitar des de primera hora del matí fins al vespre. Conservarem nosaltres la cota esmentada i reconquistarem, a més, les altures immediates a la 1.062.

La infanteria republicana d'aquest sector aconseguí amb dretures foc de metralladora, abatre dos avions fascistes, els pilots dels quals han estat fets presoners.

A la tarda, al sector de Terol, l'enemic realitzà un atac sobre la clat, prèvia una forta preparació artillera, però fracassà d'una manera total.

S'han passat als nostres rengles alguns evadits del camp rebel, els quals posen de relleu la desmoralització existent a la retaguarda fascista, com també el nombre extraordinari de baixes sofertes per l'enemic, no solament durant la nostra ofensiva en aquest front, sinó d'una manera especial, aquests darrers dies en la contraofensiva iniciada per ell.

ALTRES EXERCITS. — Sense novetats dignes d'esment.

Comunicat del Ministeri de Defensa Nacional d'ahir, a les 15 hores:

EXERCIT DE TERRA.
LLEVANT. — L'activitat al front exterior de Terol, ha estat avui escassa. S'ha limitat l'enemic a realitzar un atac amb carros de combat des de Concud en direcció a la capital, atac que ha estat rebutjat amb gran facilitat.

Per la nostra part hem guanyat terreny a la zona de la Muela de Terol. Ens hem apoderat allà de dues metralladores i mig centenar de fusells.

A l'interior de la capital, a més d'haver ocupat el Govern Civil, hem pres també l'església de Santa Clara, al costat mateix del Seminari, que era un altre dels reduts rebels.

ALTRES EXERCITS. — Sense novetats.

XINA

dos Governos de Pequín i Nankin es fusionaren en un per a constituir el Govern de la Xina. El primer ministre anglès declarà que volíem imposar un règim de protecció a Xina. És desconèixer les nostres intencions que són establir la pau duradora a l'Extrem Orient, com ens obliga a això el decret imperial. Els interessos mercantils dels blancs han de desaparèixer del sol de la missió nipona».

L'almirall insistí sobre el fet que Xina, Manxukuo i el Japó han de constituir un bloc polític, econòmic i ideològic. Preveient a continuació la desaparició dels blancs d'Àsia, Suetsugu declarà: «Vivim ara uns esdeveniments que tindran una immensa ressonància en la història del món. Ningú no podrà dir a quin ritme es desenrotllaran els fets. És convenent que la raça groga guai, dirà de la part de felicitat que el cel li reserva i que la fi de l'hegemonia dels blancs inaugurarà veritablement una era de justícia en la Humanitat, de la qual parlen constantment europeus i americans. No temo insistir sobre aquest punt, el qual insistiré encara més davant el món sencer: el jou blanc sobre les

val creure que els blancs no afecten els interessos — es col·loquen a remolc d'Anglaterra per a combatre'ns, en el cas que ens enfrontem amb Anglaterra per les armes».

«La força econòmica del Japó ultrapassa tot el que els blancs i els xinesos s'imaginin. Mai no caurem en la situació d'Alemanya després de la Gran Guerra».

Aquestes declaracions han provocat, com és de suposar, enorme expectació. Els observadors es pregunten si aquest progrés — tan netament definit per Suetsugu — personalitat rellevant del Ministeri, és el màxim o el mínim. Ha de tenir-se en compte que l'almirall havia estat, considerat fins ara — als cercles polítics i militars — com a element adversari de les aventures i no sorprenent que el programa obert amb el futur ministre, ja que compta amb l'ajut del príncep Konohe, que l'empenyi».

«La democràcia serà res- tablerta en aquells països on actualment no existeix», ha dit el President Roosevelt

Lectura del missatge anual on s'estudia la situació interior i exterior

Washington, 3. — Amb motiu de l'obertura de la sessió ordinària del Congrés, el President Roosevelt ha donat lectura al seu missatge anual, en el qual estudia la situació interior i exterior. La lectura del missatge presidencial ha estat radiada per totes les emissores nordamericanes.

En primer terme, el President tracta dels problemes que planteja la política exterior. Foca de relleu la voluntat de pau dels Estats Units, dels quals — ha declarat — han mantingut la pau malgrat les greus provocacions registrades en determinats moments, i que haurien pogut engendrar fàcilment una guerra.

A continuació el President diu: «Davant dels darrers incidents hem estat els primers a proposar la utilització de mètodes pacífics, es-

Consigna de la política britànica 1938: De la defensiva a l'ofensiva

¿Serà encarregat Vansittart d'una mis- sió diplomàtica a Berlín, Roma i París?

Londres, 3. — Tots els signes exteriors demostren que Anglaterra està decidida a aprofitar l'any 1938. Encara és massa aviat per a poder interpretar adequadament el canvi que s'ha produït al Foreign Office amb la substitució, com a secretari permanent, de Sir Robert Vansittart per Sir Alexander Cadogan. El que és evident és que Sir Robert s'havia dedicat, en el conflicte etiop i en el conflicte espanyol, com a poc simpatitzant amb la que oficialment havia d'ésser la política anglesa. Fosse el que més caracteritzava Sir Robert Vansittart, era el seu paper durant el famós pla Laval-Hoare i, recentment, en unes famoses negociacions amb els elements monàrquics espanyols, denunciats per Louis de Broquière en un article sensacional a «Le Peuple». Sir Robert és, a més, catòlic, la qual cosa explica certes predileccions polítiques.

Sir Alexander Cadogan és un dels més distingits diplomàtics anglesos. Exacte coneixedor de la política europea, sembla haver estat designat amb l'esperança que els complicats problemes que van a planter-se el 1938 trobin en ell un comprensu interpret.

Mirant enfora, pot assegurar-se que la política exterior d'Anglaterra va a passar de la defensiva a l'atac. Les proposicions de pau que s'han fet durant el 1937 trobaran una rèplica deguda durant el 1938. De moment s'anuncia que el Govern esmerxarà quantitats considerables per a la propaganda i que en tot el país s'organitzarà una campanya a favor de la política d'armaments, explicant la finalitat i l'abast d'aquesta. La ràdio, la premsa escrita, tots els mitjans seran posats a disposició dels dirigents d'aquesta campanya. Aduït Sarrila a creure, per part de gent ben assabentada, que el Govern anglès crearà el Ministeri de Propaganda, amb àmplies possibilitats econòmiques i amb el concurs de la part més selecta del país. En aquest cas, passarien al Ministeri de Propaganda certs serveis que, de temps immemorial, són a mans d'altres ministres.

Igualment el Govern, més segur ja amb el programa d'armaments, va a prendre mesures energiques per a solventar els problemes i dificultats polítiques i econòmiques en el món. Sobretot la política anglesa vol completar la millora per relacions amb Alemanya: en canvi no hi ha perspectives quant a la possibilitat d'un acord amb Itàlia.

Es segur que la col·laboració fran-

EDEN

Interior. Els conservadors voldrien celebrar eleccions dintre d'aquest any, per tal de confirmar la línia política del Govern de Londres, amb la política d'armaments, no intervenció i apropiament amb les po-

antena

—El dubte i el pessimisme no s'adiuen en un antifeixista. Us asseguro, amic, que l'any nou no ens és desfavorable. Ens dona al·lègria, cop de vent fred, però us recomano que no tingueu malícia al nou any.

—Així es pot parlar de l'any de la victòria?

—Sense cap mica de dubte.

—Així, doncs, salut.

—Ep, mestre, no marxeu tan de pressa! L'any 1938 serà l'any de la victòria a condició que tots hi posem el coll. Tots podem ajudar l'Exèrcit, des del nostre lloc. No us creieu, però, que tot ens vindrà de franc només perquè ara ho aneu a celebrar amb una copa...

—Home!

—I, a més, jo us he donat una bona impressió, veritat? Vinga, pa-guem-me-la. Com? Feu un donatiu per a «Ajut Català» i estarem en pau.

—Compteu-hi.

Per acord del Govern del Front Popular, ningú provinent de les milícies no pot ascendir a un grau superior de comandant. Aquesta decisió, amics, ha calgut rectificar-la. El motiu no pot ésser més feliç: un element d'una de les nostres forces de xoc del front de Terol, amb la seva valentia i decisió en la lluita contra

(Passa a la pàgina 3.)

Una iniciativa que no ha de prosperar

Un diari madrileny de net històric, cal proclamar-ho, parla de la conveniència, per a la causa republicana, de declarar l'estat de guerra a tota la zona lleial. No cal dubtar ni un moment de la bona fe dels qui ho han escrit, però per als qui sense estar massa al corrent de les interioritats polítiques es creuen essent menys perceptibles del moviment polític actual, tampoc no els estranyarà aquesta demanda i que creguin que és suggerida amb fins partidistes.

«Se'ns permetrà dir per tant, que la considerem impropici i poc meditada».

Si ara que sembla que a l'eforç de tots plegats, i —subratllant-ho— molt evident esperit de justícia, molt especialment al que ha fet Indalecio Prieto des del seu lloc de ministre de Defensa Nacional, va forçant-se aquesta unitat de guerra?

Convé no donar peu, perquè aquesta idea vagi forçant-se en el cervell de ningú ni de cap sector.

Creiem que si prosperés, Catalu-

nya replicaria amb energia a tot intent semblant, perquè en definitiva

això no seria més que desvincular per sempre aquesta unitat que es va teixint i que tant sacrificis costa. L'estat de guerra ja sabem que és i contra qui és, com totes les lleis o moments d'excepció que han perdurat a Espanya. El discurs de Morret, justificant la presentació de la «Llei de Jurisdiccions», per exemple, és tot un tractat d'història política d'aquest país, que ha legislat sempre de cara a Catalunya i molt sovint contra Catalunya.

Per això no serà sobre que els perills republicans, els homes li-

berals i demòcrates, tots els que veuen en la lluita antifeixista un afany de renovació, facin compen-

dre des d'ara que no és convenient ni necessari, recórrer a la declaració de l'estat de guerra per a abatere l'enemic comú.

VICENÇ BERNADES

EL TITOL QUE PORTARA STALIN

Londres, 3. — Segons el «Daily Herald», Stalin, per acord del Consell Suprem, rendirà el títol de «Cap de Poble de la U. R. S. S.» o «Primer ciutadà de la U. R. S. S.» És probable que el títol serà sotmès a plebiscit popular.

El Comitè pro-nens bascos refugiats a Anglaterra, que presideix la duquesa d'Attholl i on col·laboren el vescomte Cecil de Chelwood, els diputats Rathbone, capità Mac Namara, Grenfell i altres personalitats, ha editat aquests simpàtics cartells a favor dels nens que es troben en terres britàniques.

(Passa a la pàgina 3.)

(Passa a la pàgina 3.)

DOTZE MAGNÍFICS DIBUÏXOS DEL PINTOR CREIXAMS

(Continued)

PER A LA REPOSICIO DEL CENTRE DE LECTURA DE REUS

A la darrera reunió celebrada per la Junta d'Obres Culturals que presideix el Sots-secretari del Ministeri de Treball i Assistència Social, Pere Ferrer i Batlle, s'acorda, entre altres coses, atorgar una subvenció de vint-i-tres mil pessetes a l'entitat cultural Centre de Lectura de Reus, per a les obres de reparació que es realitzin a l'esmentada entitat, pels danys que hi ha ocasionat l'aviació fascista; i altres vint-i-cinc mil a la Biblioteca de Treball i Obres Culturals de la Generalitat de Catalunya per a l'Institut de Recerca i Recreació Professional d'Inval·lids de Guerra de la ciutat de Manresa.

ANUNCIS OFICIALS

DIRECCIO GENERAL D'INDUSTRIA

Necessitant aquesta Direcció General completar el seu personal facultatiu amb destí als seus serveis en Delegacions provincials, invita als Enginyers Industrials, no compromesos a les llibres mobilitzades, a sol·licitar la seva incorporació per instància dirigida a l'Excm. Sr. Ministre d'Hisenda i Economia i presentada a través de la Direcció General d'Indústria, Passatge de Pl. i Margall, 132, principal, Barcelona, en la qual manifestarà, a més dels detalls personals corresponents, el desig de treballar a l'Indústria Civil, així com la seva conformitat amb les disposicions que, per als Enginyers Industrials incorporables, assenyaia el Decret del 24 de desembre del 1937 («Gaceta» del 29).

El termini per a l'admissió de dites instàncies acaba el 10 de gener del 1938.

DIRECCIO GENERAL D'INDUSTRIA

Necessitant aquesta Direcció General completar el seu personal facultatiu amb destí als seus serveis en Delegacions provincials, invita als Enginyers Industrials, no compromesos a les llibres mobilitzades, a sol·licitar la seva incorporació per instància dirigida a l'Excm. Sr. Ministre d'Hisenda i Economia i presentada a través de la Direcció General d'Indústria, Passatge de Pl. i Margall, 132, principal, Barcelona, en la qual manifestarà, a més dels detalls personals corresponents, el desig de treballar a l'Indústria Civil, així com la seva conformitat amb les disposicions que, per als Enginyers Industrials incorporables, assenyaia el Decret del 24 de desembre del 1937 («Gaceta» del 29).

El termini per a l'admissió de dites instàncies acaba el 10 de gener del 1938.

Ciutadans: Feu els vostres donatius en metàl·lic, joguines o roba a les Institucions que s'esmenten i que formen part de la «Setmana de l'Infant»

- ASSISTENCIA INFANTIL, Passatge de Pl. i Margall, 76, principal.
- AUTJ INFANTIL, Plaça de Ferrer i Guàrdia, 11, pral.
- SOCIO'S ROIG DE CATALUNYA (Secció S. R. I.), Passatge de Pl. i Margall, 36, pral.
- AUTJ CATALA, Rambla de Catalunya, 28.
- PRO INFANCIA OBRERA, Maties de Montfú, 28.
- COMISSIO NACIONAL PER A LA FESTA D'INFANCIA, Passatge de Pl. i Margall, 52.
- RESIDENCIES PROFESSIONALS FEMENINES I D'ALUMNES INFERMERES, Roselló, 167.
- CASA D'ASSISTENCIA «RESIDENT MACIA», Montalegre, número 5.
- OFICINES DE LA COMISSIO, Avinyuda del 14 d'Abril, número 422 bis.

antena

(Ve de la pàgina 1.)

els efectius d'Aranda, ha fet decidir el ministre Prieto a reafirmar aquell dispositiu per a poder ascendir aquell cap a tinent coronel.

Felicitem aquest heroic cap i cap a cap en el nou grau militar.

Ho diu l'informació, de Madrid: Tot estava preparat —dintre ja fa algun temps— per a emprendre una ofensiva. Però sorgeix un obstacle insuperable: un cap militar que té els plans que el mateix general havia ajudat a confeccionar i a l'enemic amb altres oficials. L'ensopadada —diu el diari madrileny— fou la de més consideració que ha sofert la República.

Però heu act que el tinent coronel Sánchez Naveja i el seu capità Llopart actuen ara a Terol i han estat fets presoners. Serà interessant de conèixer els arguments que els induïren a la traïció.

Més afusellaments sobre el paper. El diari Oficial de la Junta Tècnica del Estadi ordena i mana de suprimir el mot Euzkadi de tota la premsa que s'arreglera a col·locar.

... «de cara a la feina», s'afegit que el propi és de determinat per a quan s'acabara, a les paraules Catalunya i Lleida.

Només que això —si no diu el contrari— és còrrer massa.

Cicle de Poesia Catalana Moderna

Demà, dimecres, dia 5, tindrà lloc a l'Ateneu de Barcelona (Catalunya, 6), l'onze recital d'aquest cicle organitzat pel Grup «OASIS». Ha estat confiat al poeta J. Ros-Artegués, la presentació del qual efectuarà J. Janés i Olive. L'acte començarà a les set en punt.

FRONT D'ARAGO

LA CALMA IMPOSADA PEL TEMPS ES APROFITADA PELS NOSTRES SOLDATS PER A REFORÇAR LES DEFENSES. UNA CERTA ACTIVITAT DES DE FUENDE TODOS A FUENTES DE EBRO

ELS SOLDATS DE LA REPUBLICA COMBATEN EL FRED PER MITJA DEL TREBALL

Front de l'Ebre, 3. (De l'enviat especial de Febus). — El matí d'avui, lleugers tirs de fusell i metralladora a la zona compresa pels sectors d'Alcover i Sanyuena, sense conseqüències.

Es deixa sentir un fred intensíssim. Els nostres soldats han trobat un mitjà magnífic de combatre'l, el qual consisteix a ocupar-se de les tasques de fortificació, neteja de rutelles d'accés al front, les quals, a causa de les darreres nevades, havien quedat un xic malmeses.

També la intensa boira s'ha mantingut, amb la qual cosa la tasca de reconeixement reservada a l'aviació s'ha fet sempre amb dificultats que salven els nostres pilots amb admirable heroisme, ja que no queda paratge sense inspeccionar, qual-quer cosa que sigui la seva situació. Els avions fascistes han verificat algun vol per les nostres línies, però hostilitats pel foc dels fusellers lleials, s'han vist obligats a remuntar-se a considerable alçada, per la qual cosa els ha estat impossible de donar efectivitat a l'ur tasca.

L'ENEMIG NO DONA FE DE VIDA

Front de l'Ebre, 3. (De l'enviat especial de Febus). — Aquest matí les patrulles lleials de reconeixement i exploració han realitzat diversos i importants serveis pel sector de l'Ebre, i retornaran a l'ur tasca d'origen, amb magnífiques dades, sense novetats. També, per aquest

sector, s'han portat a cap els proveïments i rellevaments de posicions avançades, sense que l'enemic donés fe de vida.

L'AVIACIO FACIOSA HA DE VARIAR ELS SEUS PROPOSITOS

Front de l'Ebre, 3. (De l'enviat especial de Febus). — L'aviació rebel pretén aquest matí, bombardejar determinats objectius al Sud d'aquest front, però la boira i el foc dels nostres antiaeris l'han obligada a canviar de direcció i aleshores llança el seu carregament de metralladora pel voltant de Rillo, sense perjudicar en res les obres de defensa i les edificacions.

NORMALITAT EN ELS SERVEIS

Front de l'Ebre, 3. (De l'enviat especial de Febus). — En tota la línia des de Biescas a Almedovar, sense novetats. Als sectors del Gállego i d'Ossa s'han portat a cap tots els serveis sense ésser hostilitzats els soldats lleials pel l'enemic.

EL SECTOR MES ACTIU

Front de l'Ebre, 3. (De l'enviat especial de Febus). — Alguns, activitat bèl·lica pels sectors des de Fuentes de Ebro a Fuenfuetados. En les posicions del Sillero intens foc de morter i algun treball per a les màquines sense que això fos en perjudici nostre. L'artilleria també ha treballat molt durant el matí d'avui.

El màxim interès de les nostres tropes està ara a reforçar les defenses i a tal finalitat es treballa aprofitant el temps que deixen lliure els rigors de la temperatura.

EL «CAP D'ANY DEL COMBATENT» I LA «CAMPANYA D'HIVERN»

Ha començat un nou any. Un any que ha d'ésser el de la victòria, però per aconseguir-la, tots, absolutament tots, hem de posar la nostra voluntat i el nostre esforç no hem de confiar solament amb els que lluiten al front, sinó que la rearguardia ha de convertir-se amb un altre front de combat, un front on han de concentrar-se totes les energies dels homes perquè els d'allà, els que lluiten amb el fred i amb les males condicions, no els manqui res.

El Socors Roig de Catalunya (Secció del S.R.I.) és una mare amorosa que vetlla pels seus fills i que recull totes les seves tristesses i alegries.

Ciutadans! El Socors Roig de Catalunya necessita la vostra col·laboració, el vostre ajut per a fer més intensa i més brillant aquesta campanya.

La comissió organitzadora del Cap d'Any del Combatent, signada pel Socors Roig de Catalunya (Secció del S.R.I.) es compromet a fer pels alguns dels donatius més importants:

Indústria Gastronòmica, 50.000 pessetes; Secció Campes del Ministeri de Defensa Nacional, 1.397.765; Col·lectiu de 25.000; Secció Militar, grup 566, 1.394.250; 20.930; Secció Propaganda Social E.C.C., 500; Casa Manuel Morales E. C., 200; Comissió Central P.S.U.C., 5.000; Textil Rase S. C., 500; Filats Col. Soldevilla, 400; Par. d'Artilleria, Grup Catalunya, 245.730; E. C. Barcelona, Federació de Cooperatives de Catalunya, 1.000; E. C. Joan Valentí Gualart, 100; Hotel Niu d'Or, 100; Partit Sindicalista, Secció Femenina, 338.935 pessetes.

Aquesta comissió fa constar públicament el seu agraïment a totes les organitzacions, partits, empreses i particulars que, fent-se seva la nostra campanya, contribueixen amb un sol home al Cap d'Any del Combatent.

UNA OBRA D'AJUT

Heu-act el detall que el Comitè d'Ajut Permanent a Madrid i tots els fronts, junt amb la Comissió Oficial d'Ajut a Euzkadi, porta fet el mes de desembre propassat per la campanya d'hivern.

Donatius als refugiats dels pobles, 16.071 peces de roba.

Als refugiats de Barcelona, 32.600 peces de roba.

Als combatents: Exèrcit de l'Ebre, 11.500 peces de roba; Exèrcit del Nord o Euzkadi, 5.942 peces de roba; Exèrcit del Sud, 14.506 peces de roba.

El total de les peces de roba donades és de 80.119 peces de roba amb un valor efectiu de pessetes 950.150. Totes aquestes coses s'han augmentades, puix que l'obra d'ajut que s'efectua a combatents i refugiats de guerra continua.

A tots voldríem fer-los arribar alguna cosa per alleugerir les seves necessitats i és per això, per tots aquells que ho sacrificin tot en aquesta guerra, per als qui demanem al poble antifeixista de Catalunya que no deixi de col·laborar amb el Comitè d'Ajut Permanent a Madrid i tots els fronts i amb la Comissió Oficial d'Ajut a Euzkadi, tractant els donatius al nou estatge, Avinyuda 14 d'Abril, 420, principal.

EN HOMENATGE ALS COMBATENTS

Organitzada per la Comissió Nacional pro Campaña d'Hivern, ahir es celebrà un acte radiat des de l'emissora de Ràdio Associació de Catalunya retransmes a totes les emissores de l'Espanya lleial.

FRONT TXIKI ALAI

Avui, tarda, a les quatre: LUMI - AUBORA contra SAGARIN - AURELI

Nit, a les deu: CARMENCHU - VASQUITA

Nit, a les deu: NATI - LOJILLA

Detalls per cartells.

FRONT NOVELTATS

Avui, tarda, a les quatre: A PALA

NARRU II - LEJONA

RICARDO - URZAY

Nit, a un quart d'onze: A PALA

GALLARTIA II - JAUREGUI

contra AZURMENDI - PERREA

Detalls per cartells.

FRONT NOVELTATS

Avui, tarda, a les quatre: A PALA

NARRU II - LEJONA

RICARDO - URZAY

Nit, a un quart d'onze: A PALA

GALLARTIA II - JAUREGUI

contra AZURMENDI - PERREA

Detalls per cartells.

FRONT NOVELTATS

Avui, tarda, a les quatre: A PALA

NARRU II - LEJONA

RICARDO - URZAY

Nit, a un quart d'onze: A PALA

GALLARTIA II - JAUREGUI

contra AZURMENDI - PERREA

Detalls per cartells.

FRONT NOVELTATS

Avui, tarda, a les quatre: A PALA

NARRU II - LEJONA

RICARDO - URZAY

Nit, a un quart d'onze: A PALA

GALLARTIA II - JAUREGUI

contra AZURMENDI - PERREA

Detalls per cartells.

FRONT NOVELTATS

Avui, tarda, a les quatre: A PALA

NARRU II - LEJONA

RICARDO - URZAY

Nit, a un quart d'onze: A PALA

GALLARTIA II - JAUREGUI

contra AZURMENDI - PERREA

Detalls per cartells.

FRONT NOVELTATS

Avui, tarda, a les quatre: A PALA

NARRU II - LEJONA

DE L'EUFORIA A LA RESERVA

Franco havia recuperat Terol i el general Rojo era presoner, etc., etc. Però ara la premsa reaccionària francesa ha posat feynoy

París, 3. — El divendres passat, els periòdics franquistes, com «El Jour», «L'Époque», «L'Action Française» i «Le Journal d'Alsace», no solament la premsa de Terol pels facciosos, sinó que quaranta o cent mil republicans estaven encarcerats i que els facciosos havien pres centenars de tancs, milers de canons, dotzenes de milers de metralladores. El dissabte continuaren les fantàsiques informacions d'aquest tipus. La propaganda franquista tractava de fer passar una bona nit de Cap d'Any als feixistes internacionals. El primer de gener, «El Jour» deia en un despatx datat a Belona, naturalment, que mentre Franco consolidava les seves posicions a Terol i en la seva periferia, l'enemic es retirava sota una pluja de metralla en direcció de Castelló de la Plana i València fugint cap a la mar, però estan per complet voltats que no es queda cap possibilitat de sortida. Durant la nit la metralla dels seus efectius han estat destruïts. Aquests senyors, que es cansaren de dir, el mateix que la premsa feixista italiana, que Terol no havia estat mai ocupat pels republicans, que encara quedava a Terol, que Terol estava completament destruït i no quedava en peu ni una casa, ara llançaven la notícia que a totes les finestres de les cases de Terol hi havia banderes monàrquiques i la població manifestava el seu entusiasme pels facciosos. «El Matin» ha arribat a dir que els facciosos havien fet presoner el cap de l'Estat Major, general Rojo, i s'apoderaren no solament d'una quantitat enorme de material, sinó també de documents secrets. «L'Action Française» delirava en els seus comentaris. Però aquest matí la premsa ha canviat de to. «El Jour» diu que hi ha un metre de neu, que les operacions són molt difícils, que encara queda molta metralla, que la premsa franquista coincideix en que dia batall de Terol continua essent difícil, a causa del mal temps.

Passat el primer d'any, s'ha acabat l'entusiasme de la propaganda de Terol i de certa premsa internacional. «L'Echo de Paris», un altre periòdic franquista publica avui una crònica del seu enviat especial —a Perpinyà— naturalment, en la qual diu: «L'estat del terreny és tal, que els tancs no es poden utilitzar. Les condicions atmosfèriques impedeixen que actui l'artilleria. En aquestes condicions, l'avancé ha d'esser lent, i molt més quant els combatents d'una i altra costat donen iguals mostres de valentia i de desamorament d'abandonar les seves posicions. Tots els periòdics fran-

quistes publiquen una notícia de Berlín, segons la qual la premsa nazi exalta un triomf dels facciosos i diu que s'han trobat documents que demostren la importàntíssima participació en aquest triomf de l'aviació italiana.

TESTIMONIS

París, 3. — «Le Populaire» del diumenge, ha publicat un altre article del seu enviat especial a Espanya, Alimajer, sobre l'exèrcit republicà demostrant que guanyarà la guerra. El corresponent, que ha fet una exposició detallada sobre l'organització de l'exèrcit Popular, parla també dels esforços fets per a organitzar l'economia espanyola i la indústria catalana. «S'ha fet un miracle, diu el corresponent, que tot estranger està obligat a admirar».

Publica les declaracions d'un comandant d'una Brigada mixta, «L'Humanité» no poten enenyar res de nou als espanyols. Els disposen de divisions completament espanyoles que valen més que nosaltres. «L'Humanité» del diumenge ha publicat un article de Simone Tery, sobre Cipriano Mera, general anarquista. Reproduïu les declaracions de Mera sobre la necessitat de la disciplina, necessitat que ha comprès durant la guerra. En referir-se al moment actual, Mera declara que a no es tracta d'anarquisme o comunisme. Entre els soldats no hi ha solament anarquistes o comunistes, sinó republicans, socialistes i homes de tots els matisos. Jo no conec més que soldats antifascistes, i em considero solament soldat antifascista, res més.

«LA DEMOCRACIA SERA RESTABLERTA EN AQUELLS PAISOS ON ACTUALMENT NO EXISTEIX», HA DIT EL PRESIDENT ROOSEVELT

(Ve de la pàgina 1.)

a una altra que consisteix a alliberar el règim democràtic.

El President Roosevelt proclama a continuació la seva fe en la democràcia, i declara que la democràcia persistirà i que serà restablerta en aquells països on actualment no existeix. Exclou el conveniència que la pau mundial enllac no està tan ben guardada com en mans dels règims democràtics, i que allà on està més amenaçada és als països on ha estat abolit el règim democràtic.

El President Roosevelt declara que la pau mundial enllac no està tan ben guardada com en mans dels règims democràtics, i que allà on està més amenaçada és als països on ha estat abolit el règim democràtic.

El President Roosevelt declara que la pau mundial enllac no està tan ben guardada com en mans dels règims democràtics, i que allà on està més amenaçada és als països on ha estat abolit el règim democràtic.

El President Roosevelt declara que la pau mundial enllac no està tan ben guardada com en mans dels règims democràtics, i que allà on està més amenaçada és als països on ha estat abolit el règim democràtic.

El President Roosevelt declara que la pau mundial enllac no està tan ben guardada com en mans dels règims democràtics, i que allà on està més amenaçada és als països on ha estat abolit el règim democràtic.

El President Roosevelt declara que la pau mundial enllac no està tan ben guardada com en mans dels règims democràtics, i que allà on està més amenaçada és als països on ha estat abolit el règim democràtic.

El President Roosevelt declara que la pau mundial enllac no està tan ben guardada com en mans dels règims democràtics, i que allà on està més amenaçada és als països on ha estat abolit el règim democràtic.

El President Roosevelt declara que la pau mundial enllac no està tan ben guardada com en mans dels règims democràtics, i que allà on està més amenaçada és als països on ha estat abolit el règim democràtic.

El President Roosevelt declara que la pau mundial enllac no està tan ben guardada com en mans dels règims democràtics, i que allà on està més amenaçada és als països on ha estat abolit el règim democràtic.

El President Roosevelt declara que la pau mundial enllac no està tan ben guardada com en mans dels règims democràtics, i que allà on està més amenaçada és als països on ha estat abolit el règim democràtic.

El President Roosevelt declara que la pau mundial enllac no està tan ben guardada com en mans dels règims democràtics, i que allà on està més amenaçada és als països on ha estat abolit el règim democràtic.

El President Roosevelt declara que la pau mundial enllac no està tan ben guardada com en mans dels règims democràtics, i que allà on està més amenaçada és als països on ha estat abolit el règim democràtic.

El President Roosevelt declara que la pau mundial enllac no està tan ben guardada com en mans dels règims democràtics, i que allà on està més amenaçada és als països on ha estat abolit el règim democràtic.

El President Roosevelt declara que la pau mundial enllac no està tan ben guardada com en mans dels règims democràtics, i que allà on està més amenaçada és als països on ha estat abolit el règim democràtic.

El President Roosevelt declara que la pau mundial enllac no està tan ben guardada com en mans dels règims democràtics, i que allà on està més amenaçada és als països on ha estat abolit el règim democràtic.

El President Roosevelt declara que la pau mundial enllac no està tan ben guardada com en mans dels règims democràtics, i que allà on està més amenaçada és als països on ha estat abolit el règim democràtic.

El President Roosevelt declara que la pau mundial enllac no està tan ben guardada com en mans dels règims democràtics, i que allà on està més amenaçada és als països on ha estat abolit el règim democràtic.

El President Roosevelt declara que la pau mundial enllac no està tan ben guardada com en mans dels règims democràtics, i que allà on està més amenaçada és als països on ha estat abolit el règim democràtic.

El President Roosevelt declara que la pau mundial enllac no està tan ben guardada com en mans dels règims democràtics, i que allà on està més amenaçada és als països on ha estat abolit el règim democràtic.

El President Roosevelt declara que la pau mundial enllac no està tan ben guardada com en mans dels règims democràtics, i que allà on està més amenaçada és als països on ha estat abolit el règim democràtic.

El President Roosevelt declara que la pau mundial enllac no està tan ben guardada com en mans dels règims democràtics, i que allà on està més amenaçada és als països on ha estat abolit el règim democràtic.

DE L'EUFORIA A LA RESERVA

Franco havia recuperat Terol i el general Rojo era presoner, etc., etc. Però ara la premsa reaccionària francesa ha posat feynoy

París, 3. — El divendres passat, els periòdics franquistes, com «El Jour», «L'Époque», «L'Action Française» i «Le Journal d'Alsace», no solament la premsa de Terol pels facciosos, sinó que quaranta o cent mil republicans estaven encarcerats i que els facciosos havien pres centenars de tancs, milers de canons, dotzenes de milers de metralladores. El dissabte continuaren les fantàsiques informacions d'aquest tipus. La propaganda franquista tractava de fer passar una bona nit de Cap d'Any als feixistes internacionals. El primer de gener, «El Jour» deia en un despatx datat a Belona, naturalment, que mentre Franco consolidava les seves posicions a Terol i en la seva periferia, l'enemic es retirava sota una pluja de metralla en direcció de Castelló de la Plana i València fugint cap a la mar, però estan per complet voltats que no es queda cap possibilitat de sortida. Durant la nit la metralla dels seus efectius han estat destruïts. Aquests senyors, que es cansaren de dir, el mateix que la premsa feixista italiana, que Terol no havia estat mai ocupat pels republicans, que encara quedava a Terol, que Terol estava completament destruït i no quedava en peu ni una casa, ara llançaven la notícia que a totes les finestres de les cases de Terol hi havia banderes monàrquiques i la població manifestava el seu entusiasme pels facciosos. «El Matin» ha arribat a dir que els facciosos havien fet presoner el cap de l'Estat Major, general Rojo, i s'apoderaren no solament d'una quantitat enorme de material, sinó també de documents secrets. «L'Action Française» delirava en els seus comentaris. Però aquest matí la premsa ha canviat de to. «El Jour» diu que hi ha un metre de neu, que les operacions són molt difícils, que encara queda molta metralla, que la premsa franquista coincideix en que dia batall de Terol continua essent difícil, a causa del mal temps.

Passat el primer d'any, s'ha acabat l'entusiasme de la propaganda de Terol i de certa premsa internacional. «L'Echo de Paris», un altre periòdic franquista publica avui una crònica del seu enviat especial —a Perpinyà— naturalment, en la qual diu: «L'estat del terreny és tal, que els tancs no es poden utilitzar. Les condicions atmosfèriques impedeixen que actui l'artilleria. En aquestes condicions, l'avancé ha d'esser lent, i molt més quant els combatents d'una i altra costat donen iguals mostres de valentia i de desamorament d'abandonar les seves posicions. Tots els periòdics fran-

quistes publiquen una notícia de Berlín, segons la qual la premsa nazi exalta un triomf dels facciosos i diu que s'han trobat documents que demostren la importàntíssima participació en aquest triomf de l'aviació italiana.

TESTIMONIS

París, 3. — «Le Populaire» del diumenge, ha publicat un altre article del seu enviat especial a Espanya, Alimajer, sobre l'exèrcit republicà demostrant que guanyarà la guerra. El corresponent, que ha fet una exposició detallada sobre l'organització de l'exèrcit Popular, parla també dels esforços fets per a organitzar l'economia espanyola i la indústria catalana. «S'ha fet un miracle, diu el corresponent, que tot estranger està obligat a admirar».

ESTIMUL PREMI

L'HOMENATGE QUE MEREX PRUDENCI BERTRANA

Per J. Navarro Costabella

La irreflexible campanada que han donat els senyors que integren el Jurat que havia d'atorgar el Premi Ignasi Iglesias d'enguany, haurà estat saludable perquè possiblement ens permetrà de fixar, d'una vegada per sempre, la finalitat dels premis que tenen llur origen en el «Premi Joan Creixells», destinat, com sabem, a incrementar la producció novel·listica als nostres països.

Fins ara, la manca d'altra superior recompensa ha fet que tots els escriptors, sense distinció de categories, volem dir els que comencen i els que ja posseeixen l'executiva d'una obra copiosa i brillant, hagin optat a uns premis que tant per la finalitat que els informa com per llur quantitat, és evident que tan sols haurien hagut de servir per a descobrir nous valors o bé per a impulsar l'any de superació d'aquells altres valors. L'obra dels quals tot just és iniciada.

Es cert que no podem graduar el valor moral d'un premi per la quantitat material que aquest mateix premi representi. El nostre país té una extraordinària capacitat i cinc mil pessetes serien l'expressió d'una recompensa tan alta i definitiva, si volem, com el Premi Nobel de Literatura. Però a desgrat dels problemes que per endegar la totalitat de les nostres finances indubtablement ha de resoldre el nostre intel·ligentíssim Conseller senyor Josep Terradellas, també és indubtable que, per fortuna, el nostre país té possibilitats suficients per a realitzar majors esforços. Recordem que era pel mes de setembre del 1937, el Conseller de Cultura, generós i entusiasta, destinava la quantitat de dues centes mil pessetes a la Institució de les Lletres Catalanes, presidida pel senyor Josep Pous i Pagès, president del Jurat que ha decidit declarar desert el «Premi Ignasi Iglesias d'enguany». Potser ens diran que dues centes mil pessetes són poc, però el mes de setembre de 1937, el nostre país estava en una situació de guerra i de sacrifici, i com a part de la subvenció ordinària en el que restava d'exercici fins al 31 de desembre del 1937, no són gran cosa considerada la importància de la Institució a què anaven destinades. No ho discutim. En canvi, afirmem que per a un país que es pot permetre semblants satisfaccions resultaria irrisori premiar amb la quantitat de cinc mil pessetes tota una vida de treball i sacrifici.

El meu dilecte amic Domènec

Guanés, en un moviment cordial que l'honora, s'ha donat que el Jurat presidit pel senyor Pous i Pagès i del qual formaven part els senyors Joan Alavedra, Enric Lluell, Francesc Claret i la senyoreta Carme Montoriol, hagin decidit declarar desert el «Premi Ignasi Iglesias» d'enguany, considerant-lo indigno d'obtenir el «Premi Ignasi Iglesias».

Diguem en primer lloc, i no com a rèplica al nostre benllobut Guanés, que no bufeteja qui vol. I diguem després, que a nosaltres ens dol a l'ànima que Prudenci Bertrana, amb tota la riquesa de la seva obra total, amb tota la jerarquia que li concedeix aquesta mateixa obra, rica i diversa, amb tota la seva vida profundament heroica d'escriptor català que ha hagut de suportar i suportar privacions i misèries, hagi d'exposar-se, igual que qualsevol de nosaltres, joves encara, justament sotmesos a la lluita enèrgica, al fet que la seva obra no sigui premiada amb el cas d'esser concedit el premi. Jo declaro amb tota la lleialtat que en el cas hipotètic —i aducim hipòtesis perdonant la presumpció d'haver resultat guanyador, m'hauria acompanyat de semblant triomf a presència de Prudenci Bertrana, i amb tot —parlem amb absoluta franquesa— que ens pot assegurar que fos Prudenci Bertrana el destinatari? És que ell, amb tota la glòria de gran escriptor, no pot equivocar-se?

Parlem clar. Nosaltres hem d'admetre la possibilitat d'un error en un mestre: allò que no podem admetre és que el nostre mestre, precisament per raó del seu mestratge, hagi de confessar el seu error i que no, i penssem, encara, que l'error podria radicar en l'honrada apreciació del Jurat.

A hores d'ara ignorem la decisió que hom adoptarà respecte al «Premi Ignasi Iglesias» d'enguany. Hi ha dues possibilitats: nomenar un jurat seleccionador de les obres dignes d'esser representades entre les que han estat presentades a concurs o bé nomenar un jurat que, conscient de la seva missió, que no és pontificar, cerqui per eliminar la millor obra entre les que opten al premi, no la millor obra del nostre país, però tant en un cas com en l'altre, hom hauria de situar Prudenci Bertrana per damunt d'aquesta lluita. I la manera lògica i justa d'aconseguir el que diem, és crear a Catalunya aquella recompensa que ara nosaltres, per entendre'ns, en diem el gran

premi de literatura, premi destinat a recompensar, fins allà on fos possible, l'esforç de tota una vida. Cinquanta mil pessetes, per exemple, no serien excessives, en tant que expressió material d'una consagració.

Hom podrà argüir que la mateixa petició podria formular la resta dels artistes, músics, pintors, escriptors. El literat, en canvi, es caracteritza per aquestes circumstàncies que són pas les mateixes. Normalment, el músic, el pintor, l'escriptor, tenen un camp d'acció vastíssim, podem dir il·limitat. El literat, en canvi, es caracteritza pel seu instrument d'expressió, el llenguatge. El literat és un arbre el qual no admet la transplantació. I en el cas concret del literat català, és perfectament oclós que volem ara estendre'ns a detallar quines són les múltiples limitacions que l'encerclen.

Prudenci Bertrana és un literat català, fidel a la seva terra fins al sacrifici. Prudenci Bertrana, del qual ens poden separar qüestions d'ordre estètic o temperamental, ha conegut i conirà les infinites angoixes de l'home que, en el nostre país, escull l'eina de la ploma per a guanyar-se el pa. Ell, doncs, té dret a ariscar-se per a assolir una consagració; ningú, però, no ha de voler veure'l lluitar per un estímul.

L'excel·lent amic Guanés proposava que l'obra de Prudenci Bertrana, desestimada amb totes les altres pel jurat que presidia el senyor Pous i Pagès, fos estrenada al «Teatre Català de la Comèdia» i que la funció tingués un caràcter d'homenatge i de desagraïment. Seguiria estrenada l'obra. Però volem que l'homenatge no quedi a flor de pell.

Pensem-hi. Després de la funció d'homenatge, després dels aplaudiments i les felicitacions, Prudenci Bertrana es trobarà amb un homenatge més i amb els problemes de sempre. Es trobarà en què el drama de cada dia comença una altra vegada.

I per evitar això, per evitar que sempre es trobi al començament d'una funció, al començament d'un any, al començament d'un treball, condeixem —o bé hauríem de condeixar— demanem que Prudenci Bertrana sigui la motivació per a crear el gran premi de literatura. Seria el millor homenatge i el més positiu desagraïment.

BENGALÉS DE GUERRA

ARA SABEM QUI SON

Cap allà l'any 1905 varen començar a exportar bombes a Barcelona. Al carrer de «Fernando», a la Rambla de les Flors, a tot un seguit de carrers i places a l'edifici. Aquella explosió emiclavava sense pietat la carn innocent. Morien dones i criatures i, especialment, el barri modestos n'eren els més castigats.

Això és horrible! Això és espantós! —s'escriu aleshores el senyor Canons i la senyora Pons—. «Aleshores sabem qui és el qui engegava aquestes màquines infernals!... Però aquest misteri... Què fan les autoritats?... Potser que pèntim cabell gris, es recorda del públic que inspirava el perill de veure's a cada cantonada esquarterat per una bomba incògnita. Al pesonero material, calia agafar-hi l'angoixa de no poder identificar els criminals, culpables del delicte de lesa humanitat... I el senyor Canons i la senyora Pons no tenien prou paraules per a condemnar el sadisme dels que assassinaven, traïdament, gent innocent.

Barcelona va superar això. La seva vitalitat magnífica va triomfar, com sempre, de la guerra sorda i traidora que li era feta. Ha calgut que s'escolassin trenta anys perquè novament esclatessin bombes dintre de la ciutat i calguin altre cop transeuntes infernals, dones, vells infants... El barceloní del 1938, estic com el del 1905 al 1908, quan sortí de casa, no sap si hi tornarà. I no hi dona importància.

Hi ha, però, una diferència essencial. Aleshores ningú no sabia del cert d'on partiria la furia terrorista. Avui sabem qui són. Adhuc ho sabem el senyor Canons i la senyora Pons, que, per cert, no fan els escarrajats d'aleshores.

J. M. FRANCES

Nicolau Battestini, cap de l'Hospital Militar Base Tallers

En el «Diari Oficial del Ministeri de Defensa», d'ahir, apareix una ordre per la qual es destina al Grup Mèdic d'Hospitals Militars de Barcelona, com a cap d'aquest grup i director de l'Hospital Militar Base Tallers, el nostre bon amic i diputat al Parlament Català, Nicolau Battestini.

Felicitem l'amic Battestini per la distinció que, amb un merescudament, ha estat objecte.

Flors a la tomba de Francesc Macià amb motiu de l'entrada d'any

En entrar a l'any 1938 han estat en gran nombre els catalans que han volgut fer ostensible el seu afecte i homenatge que els cors dels fills de Catalunya mantenen d'una manera indestructible envers el que fou primer President de Catalunya, Francesc Macià.

Perquè el record de l'avi és etern a Catalunya i hom està sempre a l'aguait de l'hora oportuna per a traduir aquest calli intern i inextinguible en flama d'homenatge que brolla a l'exterior en devassalls de flors.

L'any nou ha esdevingut, doncs, com una autònoma florida primaveral a la tomba de Francesc Macià i ja sabem que durant tot l'any que som i els que vindran aquesta flama florida no s'extingirà.

El primer ramell d'any nou fou el que diposà el guardià Rodolf Pinat en nom del tinent coronel Pérez Farràs. Altament poguerem veure ramells de flors dels promesos de l'Exèrcit Popular i de la família del Casal d'Esquerra Republicana del Camp d'En Grassot; del Centre Republicà Català del Districte Vè; de Maria Lionch i fills de Sabadell; de la jardineria Marimón, sis rams; d'un grup de soldats en permís de l'Exèrcit Popular; del mestre de música Josep Rodó i de les dones de l'Ateneu Obrer del Districte Vè; del grup femení Martorell i Casal; dels nens Pere Ros i Joana Serra; d'Enric Guri; del nen Antoni Crespi; de Mercè Teixidó i família; de Pere Serra; Vidua Nogué; Antonia Sula, Reneta Pinyol, nen Joan Cerdà, Ofèlia Rosich, Agustina Pinyol, Josefina i Assumpció Ferré; germanes Maria i Pepeta López; un grup de nens i nens refugiats de Madrid; mossos d'Esquadra Soto i família, un grup de tarragonins; Josep Rodó; Josefa Selles, Miracle Vilharral, família Devumbilla, família Magall, de Martorell; germanes Lluís i Jesús Perales, etc., etc.

EL CORONEL HA QUEDAT MALAMENT

Paris, 3. — El Tribunal que ha entès en l'assumpte dels quinze presos instruits a prece del coronel La Roqueta, ha acordat vuit absolucions i set condemnes.

«SETMANA DE L'INFANT»

La Comissió organitzadora de «La Setmana de l'Infant» ha fet editar aquest suggestiu cartel. Aquesta setmana el veureu pels carrers i places de totes les ciutats i vil·les de Catalunya.

El sentiment de solidaritat humana que demostren els alumnes dels grups escolars i escoles de Barcelona i dels pobles veïns, amb motiu de la Setmana de l'Infant és molt encoratjador i així ens plau remarcar-ho. L'interès i entusiasme de col·laborar i contribuir a la recaptació de donatius és enorme. Els joves escolars s'adonen que la Setmana de l'Infant és solament per als infants, per als infants desvalguts, per als acollits a la nostra terra i per això els que tenen la sort de tenir i viure amb llurs pares volen que la seva col·laboració doni els màxims fruits.

A la reunió convocada per la comissió organitzadora de la Setmana de l'Infant, acudiran en gran nombre els delegats dels grups escolars i escoles, acompanyats dels directors o professors, els quals assabentats de la finalitat de la Setmana de l'Infant i de l'ajuda sol·licitada començaran immediatament la tasca generosa i apropiada.

La comissió organitzadora de la Setmana de l'Infant, en fer-ho constatar públicament, dona novament les gràcies als joves escolars i als seus professors per la desinteressada aportació a la missió que té encomanada i demana als ciutadans en general vulguin seguir tan digne exemple i facin donatius en metllic i de joguines per a fer brillant la Setmana de l'Infant.

Sindicats, Consells d'Empresa Col·lectivitzada, establiments i comerciants: col·laboreu a la Setmana de l'Infant, demanant a la comissió organitzadora, Avinguda 14 d'Abril, 442 bis, telèfon 82.215, talonar per a admetre donatius.

PRIMER GRAU: FESTIVAL AL PALAU NACIONAL DE MONJUIC

Dijous, dia 6 de gener, a les onze del matí, s'executarà el següent programa:

1. «L'Estiu» (a dos veus), Mozart; 2. «Les Estrelles», Apelles Mestres;

3. «Evocació» (a tres veus), Borghunyó; 4. «Anem a la festa» (a tres veus), Borghunyó. Cançons escolars executades per cors de Grups Escolars. Direcció mestre Borghunyó; 5. Recital de poesia per la pel·lícula Margarida Sierra; 6. «Minuet», Bach; «Campana de la tardor», Granados; «Romana», Beethoven; per la dimnuta pianista Violeta Rillo; 7. Recital de cant per la nena Llupe García; 8. parlaments de Jaume Miravides, comissari de Propaganda de la Generalitat, i de Xavier Casademunt, president de la comissió organitzadora de la Setmana de l'Infant; 9. «Rapèdia espanyola», Albeniz-Lamote de Grignon; 10. «Introducció i dansa del foc de l'A-mor Bruixota», Falla-Lamote de Grignon; 11. Intermedi de la «Soda de Lluís», Albeniz-Lamote de Grignon; 12. «Junys (sardana)», Graceta-Lamote de Grignon, per la Banda Municipal de Barcelona, sota la direcció del mestre Lamote de Grignon; 13. «A l'Escola Nova Unificada» (Himne infantil), Guasch Llobet, per la Banda Municipal de Barcelona i acompanyats per la Banda Municipal.

La comissió organitzadora de la Setmana de l'Infant, agraïda als organitzadors d'aquest festival, Comissariat de Propaganda i la Secció de Professors de Música del Sindicat de l'Ensenyament i especialment la col·laboració de la Banda Municipal.

Nens i nenes, heu de la vostra festa. Ciutadans, porteu els vostres fills. Ciutadans que teniu nens acollits acompanyeu-los-hi. Tots a la festa de la Setmana de l'Infant. Servei d'autobusos des de la Plaça d'Espanya al Palau Nacional.

Concentració de ANORMALITAT MUNICIPAL DE ROSES DE LLOBREGAT

La pretesa solució donada a la crisi del nostre Ajuntament, al marge de les minories de l'esquerra, Acció Catalana i Rabassaires, no és una solució. La normalitat política no pot ésser aconseguida, les previsions dificultats quan la col·laboració de tots els sectors era total i efectiva; puix s'era ara, prescint d'unes organitzacions que, mentre no es demostrin el contrari, representen la majoria absoluta de la població.

Son escasses les sessions ordinàries de primera convocatòria que es poden celebrar, ja que nomenar un sol conseller no es reuneix el nombre suficient que la llei estableix.

La situació empitiora encara per la inestabilitat dels consellers: han dimittit els socialistes Elias i Bassa, abans dels dos mesos de llur actuació; l'un ha estat substituït per Soler i l'altre encara no ha estat nomenat, perquè el designat de primer moment no accepta. Mentrestant els «problemes» s'agregen i es compliquen i la solució desitjada no apareix enlloc.

Una de les més destacades finalitats del Decret del 12 d'octubre és la de rectificar l'ordre del 12 del mateix mes de l'any anterior, que existia el conseller municipal de totes les incapacitats i incompatibilitats legals. Diu textualment el Decret adduït: «La seva aplicació—la de l'ordre del 12 d'octubre del 1936—ha permès que la responsabilitat de l'administració pública fos confiada a ciutadans forasters que encara no coneixien prou la vida local, ni tenien arrels ni lligams socials o familiars al municipi. Les incapacitats establertes per la Llei Municipal Ca-

AJUT CATALA

Homenatge als fills dels combatents i hospitalitzats

«Ajut Català», aquesta benemèrita i catalaníssima entitat, que té cura d'al·loure i endolir les «ofrenes dels nostres soldats», va celebrar diumenge una bella i simpàtica festa al Teatre Olympia: la Diada d'homenatge als fills dels combatents i hospitalitzats.

Desfilaren per l'escenari de l'Olympia, fent la delícia de la mainada, diverses atraccions, i es procedí finalment a un repartiment de joguines entre tots els infants que assistiren a la festa.

L'Olympia es veié ple de gom a gom. La guitaixa xiolava, roia i aplaudia sense parar els espectacles que anaven passant davant dels seus ulls. El vest-tee de la Ronda presentava un aspecte extraordinàriament agradable i simpàtic.

Assistí a la festa, ultra els dirigents d'«Ajut Català», la seva presidenta, senyora Carme de Companyes, la qual, en finalitzar l'acte, inicià el repartiment de joguines entre la mainada, com veiem a la fotografia. La senyora Companyes fou rebuda i acompanyada a la llotja presidencial pels dirigents d'«Ajut Català» i altres destacades personalitats que assistiren a la festa.

Els concurrents saludaren la senyora Companyes amb nòdrits aplaudiments.

En obsequi dels petits concurrents, els Vallets de l'Ateneu Republicà de Gràcia interpretaren, amb molt d'encert, diversos ballets populars catalans. Així mateix actuaren, aconseguint promoure gran quantitat rialles dels infants, els clowns Pippo, Tony, Caprari, Rosé i Marqués. La petita artista Mercè Vives donà una sessió que, igual que els anteriors números, meregués els aplaudiments del públic.

En el transcurso de l'acte els nens i nenes foren obsequiats amb xocolata i panets.

Finalment es procedí al repartiment de joguines, però calgué suspendre'l a causa del gran agombolament de concurrents. Amb tot, s'anuncià que l'esmentat repartiment es continuaria a partir de diumenge per a tots els qui facin acte de presència, exhibint la corresponent invitació, al local d'«Ajut Català», situat a la Rambla de Catalunya.

(Foto Puig - Farran)

Enterrament de Josep Montoriol

Ahí al matí, a les onze, va tenir lloc l'enterrament de Josep Montoriol i Puig, germà de la distingida escriptora Carme Montoriol i fill polític de l'il·lustre escriptor J. Pous i Pagès.

La comitiva fúnebre, que va sortir del domicili del finat (carrer de la Diputació, 539), ultra la presència familiar, hi figuraven bon nombre d'escriptors i d'homes de lletres de Catalunya, així com gran nombre d'amics de la família Montoriol i Pous i Pagès. També formava part de la comitiva fúnebre el comissari de Propaganda de la Generalitat, Jaume Miravides, i alguns funcionaris del Comissariat.

Després en pau el finat i la família rebé el testimoni del nostre més sentit condol.

El criminal bombardeig feixista de dissabte ocasionà 49 morts i 60 ferits

El Ministeri de Defensa Nacional ha lliurat la nota següent: «El dia primer, uns minuts abans de les set del vespre, avions procedents de Palma de Mallorca que vingueren volant a gran alçada, baixaren en vol planejat sobre Barcelona per tal de no ésser descoberts i llançaren damunt el cas urbà de la ciutat diverses bombes. Les víctimes ocasionades per aquesta agressió i registrades fins al matí d'avui eren quaranta-nou morts i seixanta ferits».

Nou diputats laboristes visitaran Espanya

Londres, 3. — Invitats pel Govern espanyol, nou diputats laboristes anglesos han sortit aquest matí amb direcció a l'Espanya republicana.

Es traslladaran primerament a Barcelona, on es dividiran en dos grups, l'un anirà al front d'Aragó i l'altre al front de Madrid.

Al seu retorn a Anglaterra, els diputats expedicionaris prendran part en diversos mitings i reunions, en les quals pronunciaran discursos a favor de la campanya de socors als republicans espanyols.